

Ministerieel besluit tot definitieve bescherming als stadsgezicht met overgangszone van het Hogeschoolplein in Leuven

DE VLAAMSE MINISTER VAN BUITENLANDS BELEID EN ONROEREND ERFGOED,

Gelet op het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013, artikel 6.1.1, laatst gewijzigd bij het decreet van 4 april 2014;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 25 juli 2014 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering, artikel 6, 1°;

Gelet op het ministerieel besluit van 16 maart 2016 tot voorlopige bescherming als stadsgezicht van het Hogeschoolplein in Leuven;

Gelet op het openbaar onderzoek dat gehouden is van 2 mei tot en met 31 mei 2016 en er geen bezwaren werden ingediend;

Overwegende dat het waarderend onderzoek, waarvan de resultaten zijn opgenomen in het beschermingsdossier, de erfgoedwaarde van het Hogeschoolplein aantoonst;

Overwegende dat het Hogeschoolplein als stadsgezicht stedenbouwkundige waarde bezit die als volgt wordt gemotiveerd:

Het Hogeschoolplein ontstond tussen 1807 en 1812, op de plaats waar de gebouwen van de pedagogie 'Het Varcken' en het Standonckcollege stonden. Het idee om een openbare ruimte aan te leggen tussen de Lakenhalle aan de Naamsestraat en het Pauscollege aan de 's Meiersstraat ontstond al in 1786, ten tijde van de uitbreiding van het Pauscollege. Hevig protest van de bevolking zorgde er echter voor dat het project voor bijna een kwarteeuw opgeborgen werd. In het begin van de 19de eeuw, onder leiding van stadsarchitect C.-F. de Rare, kregen de plannen voor de aanleg van een plein voor het Pauscollege een nieuwe kans onder de vorm van sanering van de inmiddels verloederde buurt. Op bevel van het stadsbestuur werden bijna alle gebouwen van 'Het Varcken' en het Standonckcollege gesloopt. De vrijgekomen, nagenoeg rechthoekige ruimte werd geëgaliseerd en centraal voorzien van een grasveld, omzoomd met bomen. De bebouwing rond het plein met het Pauscollege als blikvanger, zou 18 de-eeuwse panden aan de oost- en zuidzijde combineren met nieuwbouwwoningen die in de loop van de 19de en de 20ste eeuw aan de west- en de noordzijde van het plein gebouwd werden. Het Hogeschoolplein is daarmee niet het resultaat van een globaal bouwproject, zoals bijvoorbeeld de planmatige aanleg in 1838 van de Rijschoolstraat, maar wel de vrucht van individuele initiatieven die aan strenge stedelijke bouwvoorschriften en vormvereisten waren onderworpen. Het Hogeschoolplein is hierin geen unicum voor Leuven: ook het Monseigneur Ladeuzeplein (1806), het Sint-Jacobsplein (1824) en het Herbert Hooverplein (1829) zijn volgens dit principe ontstaan. Wel uniek aan het Hogeschoolplein is het feit dat het stedenbouwkundig concept, de bebouwing en de groenaanleg doorheen de jaren zo goed bewaard bleven.

Het Hogeschoolplein is een kenschetsend voorbeeld van een neoclassicistisch plein waarbij aanleg, aanplant en bebouwing bewust op elkaar afgestemd werden. Het Hogeschoolplein is

hiermee een representatief voorbeeld van de vroeg-19de-eeuwse stadsvernieuwingsprojecten in Leuven. Het heeft een belangrijke ensemblewaarde en een hoge graad van authenticiteit door de nagenoeg intacte bewaring van de bebouwing, het centrale grasveld met bomen, standbeeld en omringend plantsoen en het omlopende tracé van de straat.

Daarnaast is het Hogeschoolplein een goed bewaard en representatief voorbeeld van een historisch gegroeid architecturaal ensemble waarin bestaande classicistische bebouwing uit de 18de eeuw gecombineerd werd met 19de- en 20ste-eeuwse nieuwbouwwoningen in neoclassicistische of neotraditionele stijl. Onder het strenge oog van het Raadgevend Comité voor Stadsschoon, dat alle bouwaanvragen toetste aan esthetiek en stedenbouwkundige voorschriften, evolueerde het Hogeschoolplein tot een harmonieus en stemmig ensemble dat doorheen de tijd zijn 19de-eeuwse concept en allures wist te bewaren;

Overwegende dat de afbakening van een overgangszone noodzakelijk is omwille van volgende motivatie: als visueel-ruimtelijke verbinding tussen het stadsgezicht Hogeschoolplein en het als monument beschermde Sint-Annacollege en als begeleidende architectuur met een ondersteunende functie voor beide beschermde sites,

BESLUIT:

Artikel 1. Met toepassing van artikel 6.1.1 tot en met artikel 6.1.11 van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013 en artikel 6.2.1 van het Onroerenderfgoedbesluit van 16 mei 2014 worden de volgende onroerende goederen definitief beschermd als stadsgezicht:

Het Hogeschoolplein in Leuven, bekend ten kadaster: Leuven, 2de afdeling, sectie B, perceelnummers 932F (deel), 933M, 933N (deel), 934P (deel), 936P (deel), 936R (deel), 957K, 958D (deel), 959N (deel), 959S (deel), 989R (deel), 994K (deel) en deel van het openbaar domein.

De volgende onroerende goederen worden definitief beschermd als overgangszone bij het stadsgezicht: Sint-Michielsstraat 13 en 15 in Leuven, bekend ten kadaster: Leuven, 2de afdeling, sectie B, perceelnummers 957H en 965G.

De definitieve beschermde onroerende goederen en de overgangszone zijn aangeduid op het plan dat als bijlage bij dit besluit wordt gevoegd.

De fotoregistratie van de fysieke toestand van de definitief beschermde goederen wordt als bijlage bij dit besluit gevoegd.

Art. 2. §1. Het stadsgezicht Hogeschoolplein heeft stedenbouwkundige erfgoedwaarde:

§2. De erfgoedelementen en de erfgoedkenmerken van het stadsgezicht Hogeschoolplein zijn:

Het Hogeschoolplein, tussen 1807 en 1812 ingericht, is een rechthoekig plein met typisch neoclassicistische aanleg, gedomineerd door het monumentale Paus Adrianus VI-college en getypeerd door het centrale, met kastanjabomen omzoomde grasveld waarin het standbeeld van André Dumont prijkt. De omliggende bebouwing wordt gekenmerkt door 18de-eeuwse panden die dateren van voor de aanleg van het plein in 1807 - geconcentreerd aan de zuidoostelijke en zuidwestelijke pleinzijde - en door burgerhuizen in hoofdzakelijk neoclassicistische en neotraditionele stijl uit de 19de en 20ste eeuw aan de noordwestelijke en noordoostelijke pleinzijde. De oudere bestrating van regelmatige porfierkasseien bleef bewaard onder de asfaltlaag.

Hogeschoolplein zonder nummer. Standbeeld van André Dumont, omringend plantsoen en centraal grasveld.

Levensgrote en realistische voorstelling van André Dumont (1847-1920), hoogleraar aan de Leuvense Universiteit en ontdekker van de steenkoolbekkens in Limburg, in brons verbeeld en voorgesteld in toga, de ogen neergeslagen en met plan/kaart in de handen en boeken aan de voeten. Het beeld staat op een hoge sokkel in blauwe hardsteen: vierkant aan de basis en overgaand in een octogoon, decoratief uitgewerkt met bladwerk en festoenen en gesigeneerd "E. GOETHALS, ING.-ARCH". Drie zijden van de sokkel dragen een opschrift: "ANDRÉ DUMONT / 1874-1920 / ...IL DÉCOUVRE LE BASSIN BROUILLER / DU NORD DE LA BELGIQUE", "ASCH, 2 VIII, 1901" en "ANDRÉ DUMONT / 1874-1920 / ... HIJ ONTDEKTE DE STEENKOOI IN DE DIEPTE VAN DE KEMPENGROND".

Het standbeeld wordt omgeven door een ovaal plantsoen, afgeboord door een geprofileerde kalkzandstenen plint waarop eertijds een smeedijzeren hekje stond. Het geheel van standbeeld en plantsoen maakt deel uit van het centraal op het Hogeschoolplein gelegen grasveld, rechthoekig met afgeschuinde hoeken, afgeboord met blauwe hardsteen en een lage taxushaag en omzoomd door gekandelaarde witte paardenkastanjes (*Aesculus hippocastanum*).

Hogeschoolplein 1.

Hoekwoning in modernistische stijl, naar ontwerp van de Leuvense architect Léon Dierickx (1907-1994) in 1938 opgetrokken op de in 1843 vastgelegde rooilijn ter vervanging van een minstens tot de 17de eeuw opklimmend dubbelhuis. In gele baksteen opgetrokken, kubusvormig volume van twee bouwlagen met halfronde erkers en dito balkons onder een mansardedak. Horizontale geleding, geaccentueerd door de metalen relingen en diefijzers, evenals de wit geschilderde, als doorlopende platte band uitgewerkte betonnen lekdrempels en lateien. Deurtravee in de 's-Meiersstraat, met vleugel deur tussen twee halfzuilen, bovenaan geflankeerd door twee nagenoeg vierkante venstertjes met over de zuilen doorlopende horizontale diefijzers onder een halfronde, tot in de kroonlijst doorlopende erker met metalen reling en vlaggenstok. De hoeksituatie wordt beklemtoond door over de hoek doorlopende vensters en balkon. Met uitzondering van de deur en het venster erboven, werd het stalen schrijnwerk - oorspronkelijk voorzien van fijne roeden - volledig vervangen. Behouden hekpijlers met gewitte betonnen deksteen.

Hogeschoolplein 3. Pauscollege.

Vierkant complex, gevormd door vier vleugels rond een rechthoekige binnenkoer, met axiale doorgang van het Hogeschoolplein naar de Charles Deberiotstraat en het Alfons Smetsplein/Tiensestraat.

Imposante straatvleugel van vijftien traveeën en twee bouwlagen onder een pannen zadeldak, voorzien van een symmetrische lijstgevel die gevat is tussen de kopse gevels van de dwarsvleugels, en gekenmerkt wordt door een hoge hardstenen plint, rechthoekige vensters in geriemde omlijsting met diamantkopsluitsteen, een vijf traveeën breed middenrisaliet met kalkzandstenen parement, een bekronend fronton met het wapen van paus Adrianus VI en een kroon- en tandlijst. Het middenrisaliet wordt getypeerd door zes oplopende pilasters met composietkapiteel, rondboogvensters met oorspronkelijk schrijnwerk en waaiervormig bovenlicht, een twee bouwlagen hoge rondboog met afgeschuinde dagkanten, een verdiepte korfboogpoort in hardstenen omlijsting onder het opschrift "Collegium Adriani VI Pont. Max./fundatum anno MDXXIII" en een gedrukt rondboogvenster in het boogveld.

Flankerende dwarsvleugels met kopse gevels van twee traveeën en drie bouwlagen, voorzien van een kalkzandstenen parement en gekenmerkt door rondboogvensters in de eerste en de tweede bouwlaag en rechthoekige vensters in de derde bouwlaag, alle gevat in een geriemde, hardstenen omlijsting en gescheiden door oplopende pilasters die een gebogen fronton ondersteunen met oculus en draperieën in het boogveld.

Op het Jan Cobbaertplein uitkijkende vrijstaande noordelijke zijgevel, opgetrokken in baksteen op een hoge kalkzandstenen plint, verankerd en getypeerd door diverse bouwsporen, rechthoekige vensteropeningen met natuurstenen onderdorpels, neg- en hoekblokken en een strak geritmeerde reeks dakkapellen boven de uitkragende kroonlijst.

Sint-Michielsstraat 6. Maria Theresiacollege.

In bak- en natuursteen opgetrokken, rond 1800 te dateren en in de 20ste eeuw met een halve verdieping verhoogde, langgerekte straatvleugel van acht traveeën onder een pannen zadeldak met schild. Het geheel wordt gekenmerkt door een ontpleisterde lijstgevel met een hoge natuurstenen plint, licht getoogde muuropeningen waarin houten schrijnwerk met roede-verdeling en een monumentale poort van anderhalve bouwlaag hoog, getypeerd door afgeschuinde hardstenen opstanden onder een bakstenen boog met brede, afgeschuinde dagkanten en blind boogveld waarop "*Maria-Theresia/college / grote en kleine aula*".

Hogeschoolplein 5-5A.

Minstens tot de 18de eeuw opklimmend hoekhuis van drie bouwlagen onder een pannen zadeldak met aandaken, muurvlchtingen en schouderstukken. Het pand telde in oorsprong zes traveeën en werd na 1850 opgesplitst in twee woningen: één toegankelijk via de Sint-Michielsstraat en één met toegang op het Hogeschoolplein. Het pand vertoont nog zichtbare sporen van de 18de-eeuwse toestand: de zijtuitgevel aan de Sint-Michielsstraat met kalkzandstenen plint, hoekketting, negblokomlijstingen rond de vensters van de begane grond, schouderstukken en topstuk en het aandaak met schouderstuk en muurvlchtingen in de grotendeels vrijstaande, blinde westelijke zijgevel.

De bovenbouw van de linkse helft van het pand heeft aan de pleinzijde een vroeg-19de-eeuws uitzicht – geheel in de geest van de neoclassicistische pleinaanleg uit 1812 - en wordt getypeerd door rechthoekige vensters met hardstenen lekdrempels. De rechter helft van het pand, met toegang op het plein, kreeg in 1935 een nieuwe gevelordonnantie met een guillotinevenster, een deur en een garagepoort op de begane grond en in de bovenbouw, twee traveeën met brede, drieledige ramen en een trapeziumvormige erker. In 1974 werd de deur aan de Sint-Michielsstraat opnieuw gedicht en werden beide woningen opnieuw kadastraal samengevoegd. Gelijkzeitig werd het guillotineraam versmald en kreeg de deur een negblokomlijsting. Door de uniforme bovenbouw - gepleisterd, wit geschilderd en in de rechterhelft van schijnvoegen voorzien - heeft het geheel heden een homogeen voorkomen. Vermoedelijk in het midden van de 20ste eeuw toegevoegde dakkapellen en vernieuwd schrijnwerk in de bovenbouw.

Hogeschoolplein 6.

Op de oude rooilijn gelegen en door een voortuin voorafgegaan restant van het voormalige Standonckcollege dat volgens gevelopschrift uit 1763 dateert. Langgerekte hoofdvolume, opgevat als een zes traveeën en twee bouwlagen tellend breedhuis onder een pannen zadeldak met aandaak en nieuwe dakkapellen. De verankerde lijstgevel, opgetrokken in baksteen met verwerking van zandsteen voor vensteromlijstingen en (gedichte) steigeraten, is bepleisterd in de onderbouw en wordt getypeerd door de neobarokke deuromlijsting en door de rechthoekige vensters, beluikt op de begane grond en in de bovenbouw voorzien van negblokken en 19de-eeuwse gietijzeren parapets. Haakse dienstgebouwen onder plat dak met bepleisterd en wit geschilderd parement, samengesteld uit een tweelaags, nagenoeg vierkant volume met rechthoekige muuropeningen en vensters met glas-in-lood en de eenlaagse garage met twee traveeën aan de koer, voorzien van rechthoekige spaarvelden en een smeedijzeren wenteltrap en balustrade die van het plat dak een dakterras maken.

De nagenoeg volledig beklinkerde voortuin wordt afgesloten door middel van een hekwerk, gevormd door een plint in witte natuursteen waarop gietijzeren hekkens met pijlpunten tussen acht vierkante pijlers, waarvan er zes gecementeerd zijn en twee groter, in zandkalksteen uitgewerkt en getopt door een hardstenen deksteen en bekronende siervaas. Nieuwe toegangspoort.

Hogeschoolplein 7.

Op de recente toegangstravee na, aan de zijde van het Hogeschoolplein een nagenoeg volledig ingebouwd volume dat volgens de kadasterkaarten van 1813 en 1850, een restant is van het voormalige Standonckcollege. Minstens tot de 18de eeuw opklimmend pand met een typisch 18de-eeuws silhouet, gevormd door een baksteenbouw van twee bouwlagen onder een rood pannen zadeldak met aandaak.

Standonckstraat 6.

Hoekpand met woningenblok van vier bouwlagen onder een plat dak, in 1964 naar ontwerp van Louis Mispelter opgetrokken. Bouwstijl, gabarit en gevelgeleding zijn afgestemd op de omringende eind 19de- begin 20ste-eeuwse bebouwing.

Hogeschoolplein 8.

Hoekhuis dat samen met het aanpalende pand Hogeschoolplein 9 figureert op het kadasterplan van 1813 en dus opgetrokken werd tijdens of net na de aanleg van het Hogeschoolplein (1807-1812). Sober neoclassicistisch hoekhuis van drie bouwlagen onder een pannen zadeldak met schild, met een heden ontpleisterde lijstgevel van vijf traveeën aan het Hogeschoolplein en twee traveeën aan de Standonckstraat. De gevels zijn horizontaal geleed door de hardstenen plint, de kordonvormende lekdrempels in zandkalksteen en de regelmatige ordonnantie van naar boven toe verkleinende vensters met hoekblokken onder de met schijven afgedekte steigersgaten en de kroonlijst. Typisch neoclassicistisch zijn het centrale balusterbalkon op ijzeren profielen, wit geschilderd en geschraagd door voluutconsoles met gestileerde bladmotieven, de ijzeren parapets voor de ramen in de tweede bouwlaag en de heden in een portaal geplaatste houten vleugel deur met spiegels, gevat in een omlijsting van diamantkoppen, gegroefde stijlen en voluutconsoles onder een blokfries en bovenlicht. Nagenoeg blinde zijgevel met in de bovenverdieping twee vensters, gevat in oorspronkelijke, gestucte en geriemde vensteromlijstingen met trapeziumvormige sluitsteen, voorzien van gestileerde bladmotieven. Bewaard T-vormig schrijnwerk.

Hardstenen schamppaal op de hoek van voor- en zijgevel.

Hogeschoolplein 9.

Burgerhuis dat samen met het aanpalende hoekpand Hogeschoolplein 8 figureert op het kadasterplan van 1813 en dus opgetrokken werd tijdens of net na de aanleg van het Hogeschoolplein (1807-1812). Enkelhuis van vier traveeën en drie bouwlagen onder een pannen zadeldak met dakkapel. Oorspronkelijk bepleisterde, heden wit geschilderde sobere lijstgevel, horizontaal geleed door de hardstenen plint, de kordonvormende lekdrempels in zandkalksteen en de regelmatige ordonnantie van naar boven toe verkleinende vensters met hoekblokken onder de met schijven afgedekte steigersgaten en de kroonlijst. Typisch zijn de beluikte vensters, de eenvoudige, blauwe hardstenen deuromlijsting op de begane grond en de sierlijke gietijzeren parapets voor de vensters van de tweede bouwlaag. Accoladevormige windborden onder de lateien van de bovenbouw en recente glazen luifel boven de deur. Bewaard T-vormig schrijnwerk.

Hogeschoolplein 10 tot 13.

Vier enkelhuizen met repeterend schema, in 1866 als één geheel opgetrokken in baksteen met verwerking van blauwe hardsteen. De in oorsprong bepleisterde lijstgevels tellen drie bouwlagen en in totaal twaalf traveeën onder een heden deels pannen, deels leien zadeldak met schild (nummer 13) en dakvlakvensters. In neoclassicistische stijl uitgewerkte uniform geheel, sterk horizontaal geleed door de hardstenen plint, de kordonlijst boven de begane grond, de doorlopende onderdorpels van de vensters op de bovenverdiepingen en de kroonlijst op voluutconsoles met bladmotief. Registers van naar boven toe verjongende vensters, op de verhoogde begane grond rechthoekig en oorspronkelijk allemaal beluikt en in de bovenbouw gevat in een geriemde stucomlijsting met afgeronde bovenhoeken en rocaillesluitsteen. Voorts typisch neoclassicistische, vlakke deuromlijstingen in blauwe hardsteen. De zijgevel aan de Lakenweversstraat telt drie traveeën in de onderbouw en twee traveeën in de bovenbouw. Het rondboogvenster in de achtergevel, zichtbaar van in de Lakenweversstraat, begeleidt de achterliggende traphal. Nummer 10 met oorspronkelijk schrijnwerk, voorzien van een metalen roedeverdeling en accoladevormige windborden onder de latei.

Nummer 11 met oorspronkelijke deur en vernieuwde ramen.

Nummer 12 met bewaarde deur en oorspronkelijke vensters met in de eerste bouwlaag later ingebracht glas-in-lood met medaillons, voorzien van taferelen uit het dagelijkse leven

en in de bovenbouw metalen roeden. De vensters van de derde bouwlaag hebben gietijzeren parapets.

Nummer 13 met later ingebracht glas-in-lood dat in de eerste bouwlaag is voorzien van medaillons met taferelen uit het dagelijkse leven.

Hogeschoolplein 15/'s-Meiersstraat.

Grootschalig ensemble, gevormd door drie kadastraal samengevoegde, door kalkzandstenen hoekkettingen afgelijnde burgerhuizen van drie bouwlagen onder een pannen zadeldak met dakkapellen, zijtrapgevel (links) en schild (rechts). De uniforme lijstgevels met laatclassicistische inslag zijn opgetrokken in baksteen met verwerking van zandhoudende kalksteen voor plint, hoekkettingen, lateien, neg- en hoekblokken en steigergaten. Het geheel is sterk horizontaal geleed door registers van rechthoekige, naar boven toe verkleinende vensters, door plint, puilijst, kordonvormende lekdrempels in de eerste en lekdrempels op voluutconsoles in de tweede bouwlaag en door de uitkragende bakgoot. De gevels van het middelste en het rechtse pand werden ontleisterd en vertonen sporen van muurankers in de bovenbouw. Gelijkaardig uitgewerkte, drie traveeën tellende zijgevel aan de 's-Meiersstraat. Blinde zijtrapgevel aan de Lakenweversstraat.

Art.3. Voor het beschermde stadsgezicht gelden de volgende beheersdoelstellingen:

De bescherming van het stadsgezicht Hogeschoolplein beoogt het behoud van het stedenbouwkundig en stilistisch concept van het plein: het centrale grasveld met standbeeld, plantsoen en omzomende bomenrij, het stratenpatroon en de (neo)classicistische vormtaal van de bebouwing, met bijzondere aandacht voor gevelafwerking, schrijnwerk en decoratie.

Volgende ingrepen of aanpassingen ondersteunen of versterken de gemotiveerde erfgoedwaarden en zijn aanbevolen:

- 1° het (opnieuw) aanbrengen van een bleek geschilderde, gladde pleisterlaag op het baksteenparement van de panden met kadastrumnummers 989R (Paus- en Maria-Theresiacollege), 958D (Hogeschoolplein 6), 933M (Hogeschoolplein 8), 933N (Hogeschoolplein 9-10), 934P (Hogeschoolplein 11), 936R (Hogeschoolplein 12), 936P (Hogeschoolplein 13), 932F (Hogeschoolplein 15);
- 2° het herstel van decoratieve elementen zoals stucomlijstingen, kordons, klossen, consoles, kroonlijsten,...;
- 3° het opnieuw aanbrengen van houten vensterluiken;
- 4° het opwaarderen van het plantsoen en het standbeeld van André Dumont, onder meer door het vrijmaken van de decoratieve sokkel en het perk errond;
- 5° het verwijderen van de taxushaag rond het grasplein om de toegankelijkheid te verhogen;
- 6° het herstel van de porfierkasseibestrating door verwijdering van de bedekkende asfaltlaag;
- 7° het regelmatig en deskundig kandelabereren van de kastanjabomen.

Art. 4. De zakelijkrechthouder en de gebruiker van het stadsgezicht Hogeschoolplein zijn verplicht de instandhouding en het onderhoud ervan te verzekeren door:

- 1° het goed als een goede huisvader te beheren en de nodige voorzorgsmaatregelen te nemen tegen schade ten gevolge van brand, blikseminslag, diefstal, vandalisme, wind of water;
- 2° de toestand van het goed regelmatig te controleren;
- 3° regulier onderhoud uit te oefenen;
- 4° onmiddellijk passende consolidatie- en beveiligingsmaatregelen te nemen in geval van nood.

Binnen de afbakening van het beschermde stadsgezicht is het verboden:

- 1° het uitzicht van de hierna vermelde panden te wijzigen qua gabarit, gevelordonnantie, materialen en detaillering, met uitzondering van aanpassingen in functie van het herstel van de oorspronkelijke ordonnantie, het oorspronkelijke uitzicht of de

oorspronkelijke stedelijke voorschriften: 994K (Hogeschoolplein 1), 989R (Paus- en Maria-Theresiacollege), 957K (Hogeschoolplein 5), 958D (Hogeschoolplein 6), 959N (Hogeschoolplein 7), 933M (Hogeschoolplein 8), 933N (Hogeschoolplein 9-10), 934P (Hogeschoolplein 11), 936R (Hogeschoolplein 12), 936P (Hogeschoolplein 13), 932F (Hogeschoolplein 15);

- 2° de rooilijnen te wijzigen;
- 3° het centrale grasveld te verharderen.

Art. 5. Voor de overgangszone bij het beschermde stadsgezicht geldt het volgende bijzondere voorschrift voor de instandhouding en het onderhoud:

Het is verboden het uitzicht van de panden te wijzigen qua gabarit, gevelordonnantie en dakvolume.

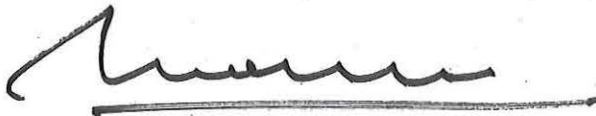
Art. 6. Voor de volgende handelingen aan het beschermde stadsgezicht moet een toelating worden aangevraagd:

- 1° het plaatsen, slopen, verbouwen of heropbouwen van een constructie;
- 2° het uitvoeren van de volgende werken aan het dak en de buitenmuren van constructies:
 - a) het verwijderen, vervangen of wijzigen van dakbedekking en gootconstructies;
 - b) het aanbrengen of vervangen van de kleur, textuur of samenstelling van de afwerkingslagen;
 - c) het aanbrengen, verwijderen, vervangen of wijzigen van buitenschrijnwerken, deuren, ramen, luiken, poorten, inclusief de al dan niet figuratieve beglazing, beslag, hang- en sluitwerk;
 - d) het aanbrengen, verwijderen, vervangen of wijzigen van aard- en nagelvaste elementen, smeedijzer en beeldhouwwerk, inclusief nieuwe toevoegingen;
 - e) het aanbrengen, vervangen of wijzigen van opschriften, publiciteitsinrichtingen of uithangborden, met uitzondering van verkiezingspubliciteit en met uitzondering van publiciteitsinrichtingen waarbij wordt bekendgemaakt dat het goed te koop of te huur is, op voorwaarde dat de totale maximale oppervlakte niet meer bedraagt dan 4 m²;
- 3° het uitvoeren van de volgende omgevingswerken:
 - a) het plaatsen of wijzigen van boven- en ondergrondse nutsvoorzieningen en leidingen;
 - b) het plaatsen of wijzigen van afsluitingen;
 - c) het vellen of beschadigen van bomen en struiken die opgenomen zijn in het beschermingsbesluit of goedgekeurd beheersplan en elke handeling die een wijziging of aantasting van de groeiplaats, groeivorm en/of conditie van de bomen en de struiken tot gevolg kan hebben;
 - d) het aanplanten van nieuwe bomen;
 - e) het wijzigen van de bodem, de vegetatie en het microreliëf;
 - f) het wijzigen van verharding;
 - g) het aanleggen van parkeerplaatsen.

Er is geen toelating vereist voor het onmiddellijk nemen van passende consolidatie- en beveiligingsmaatregelen in geval van nood, noch voor de uitvoering van regulier onderhoud.

Brussel, 21 SEP. 2016

De Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS